

- Вучић није ставио под контролу ситуацију у Србији, али је у великој мери ставио под контролу ситуацију унутар свог бирачког тела, што је њему и најважније, изјавио је у интервјуу за ФоНет Ђорђе Вукадиновић из Нове српске политичке мисли.

Вукадиновић је у емисији „Квака 23“ рекао да је Вучић од јуна 2025. почео да зауставља пад рејтинга и да враћа подршку својих бирача.

„Многи мисле да је десетине и десетине процената напредњачких бирача променило страну, што није тачно. Овде се од почетка игра за пет до шест одсто – толики је

отприлике био пад подршке и Вучићу и СНС-у, можда чак и мање од тога“, додаје.

Многи мисле да је десетине и десетине процената напредњачких бирача променило страну, што није тачно. Овде се од почетка игра за пет до шест одсто – толики је отприлике био пад подршке и Вучићу и СНС-у, можда чак и мање од тога

Он објашњава да је опозиција знатно ослабљена у односу на период од пре годину дана, јер се појавио нови играч на антирежимској сцени, али да „није мртва“.

„Парламентарна проевропска опозиција могла би да има негде девет до десет процената, десне националне странке су негде на четири до пет, а остатак опозиционог корпуса, 27 до 30 одсто, чине студенти“, објашњава Вукадиновић.

Кључ је, додаје, у преосталих 10 до 12 процената који желе да гласају против Вучића, а нису ни за једне, ни за друге, ни за треће, и који лако могу завршити у апстиненцији.

„Ако они буду апстиненти, ако се настави ова јалова полемика, онда нема довољно гласова за обарање СНС-а са власти“, упозорава саговорник „Кваке 23“.

У току је, каже Вукадиновић, борба за гурање „друге стране“ у апстиненцију и у овом тренутку Вучићу то боље иде.

За пад СНС-а и Вучића на изборима решење су студентска листа и две до три колоне – али не више од тога

За пад СНС-а и Вучића на изборима решење су, каже, студентска листа и две до три колоне – „али не више од тога“.

„Једна проевропска опозициона и једна национална опозициона, отприлике као у Црној Гори“, наводи Вукадиновић.

На питање како се догодио повратак Вучићевих бирача, Вукадиновић одговара да је у међувремену било грешака и на другој страни.

У интервјуу Милошу Милићу Вукадиновић је рекао да није било ни нужно ни добро то „стављање ражња док је зец још у шуми“.

„Као да су разни поверовали у своје пароле, које су мотивационе и донекле имају смисла, али однекле постају проблем – готов је, само му нису јавили, сад га пржимо, пумпамо, динстамо, карамелизујемо.“

Вукадиновић подсећа да је у једном тренутку главна брига на десном, патриотско-националном опозиционом спектру била: „Ево, сад ће нам ови грађанисти преузети власт – Мила Пајић, Динко Грухоњић.“

„На другој страни, скоро истовремено, шири се уверење да ће доћи нацисти, фашисти, гори и опаснији од Вучића – помињу се Ломпар, десница, путинисти, КГБ-овци који ће нам преузети протесте и власт и онда нас бацити у азијски мрак“, наводи.

Према његовим речима, и једни и други наносили су озбиљну штету и крњили јединство и енергију протеста.

„Постоји још једна лоша ствар унутар студентских редова, а још више унутар неких кругова који подржавају студенте – можда искрено, можда зато што препознају будуће победнике – који се преко студентских леђа обрачунавају са својим старим противницима из опозиције“, сматра Вукадиновић.

Десет–дванаест година се неко бори против режима, успешно, полууспешно или потпуно неуспешно, да би сада дошао неко и рекао: сад се ви склоните да ми умарширамо. Притом, ко су ‘ми’ – не зна се

„Десет–дванаест година се неко бори против режима, успешно, полууспешно или потпуно неуспешно, да би сада дошао неко и рекао: сад се ви склоните да ми умарширамо. Притом, ко су ‘ми’ – не зна се“, каже.

Он каже да није морало да дође до „проливања крви“ између студентског покрета и опозиције, које се највише види на друштвеним мрежама.

„Кад би неки Марсовац слетео у земљу Србију и погледао шта се збива на политичкој сцени, помислио би да је главни сукоб и главна дилема да ли ће у Србији владати студенти или опозиција.“

Сматра да су умесни захтеви упућени студентској листи да се одреди према кључним унутрашњим и спољнополитичким питањима.

На питање да ли је управо то неизјашњавање и хетерогеност студентског покрета била њихова предност, Вукадиновић одговара да није сваки захтев за изјашњавање о ставовима аутоматски и замка.

Истиче да захтев опозицији да се склони и не учествује на изборима не само да није фер, него је бесмислен и штетан.

„Чак има и дозе неправде и безобразлука у томе. А дилема је да ли је то корисно – а ја

мислим да није ни корисно“, рекао је.

То да треба да се склоне говоре они који помало иза леђа или преко рамена извирују иза те студентске листе, да би се обрачунали са својим колегама који су их, некада с разлогом, некада без разлога, избацили, склонили или поразили у политичкој арени

„То да треба да се склоне говоре они који помало иза леђа или преко рамена извирују иза те студентске листе, да би се обрачунали са својим колегама који су их, некада с разлогом, некада без разлога, избацили, склонили или поразили у политичкој арени“, објашњава.

Вукадиновић додаје да су у питању они који су све то време „чучали испод стола, колаборирали са влашћу или се само ‘правили мртви’, да би сада постали ‘здраве снаге’“.

Упозорава и да постоји ризик да опозиција плати цену и у случају да се „склони“, и у случају да изађе на изборе.

„Али ће сигурно нестати ако се не бори“, додаје.

„Ако се студенти и опозиција не буду налазили на истој страни фронта, онда неће бити добро“, закључује у интервјуу за „Кваку 23“ Ђорђе Вукадиновић из Нове српске политичке мисли.

(Фонет)